

ИВАН ВАЗОВ НА ГАРАТА

chitanka.info

*Днес бях на гарата. Безкрайний влак
към бойното поле борци ще влачи —
от тях се пука той... Гърди на всяк юнак
цветя окичили. А долу изпращачи*

*с разплакани очи, с приветен взор.
А влакът цял гърми от шумна радост
и кръшни смехове, и песни в хор...
Ех, за беди не мисли буйна младост!*

*На бой ли? Не, на сватба те отиват!
В очите плам блещи, гърди туптят,
от нетърпение сърца се свиват
за път. О, дълго тука ги държат!*

*Но знак се даде. Влакът запъхтява.
Ура! Ура! — гръмовен, бурен вой!
И музиката бойна загърмява:
„Съюзници-разбойници!“ — О, боже мой,*

*какъв възторг и потрес! Там вик, песни,
тук — общ плач! Родино, едничка ти
таквиз извикваш радости небесни
и толкоз сълзи сладки и свети!*

13 януари 1916 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.